Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3122/94

af 20. december 1994

om fastlæggelse af kriterierne for risikoanalysen for så vidt angår landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitution

(EFT L 330 af 21.12.1994, s. 31)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 2655/1999 af 16. december 1999	L 325	12	17.12.1999
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1713/2006 af 20. november 2006	L 321	11	21.11.2006

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3122/94

af 20. december 1994

om fastlæggelse af kriterierne for risikoanalysen for så vidt angår landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitution

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 af 12. februar 1990 om kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb ([1]), ændret ved forordning (EF) nr. 163/94 ([2]), særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i nævnte forordning kan satsen på 5 % pr. varesektor erstattes med en sats på 5 % for alle sektorer taget under ét, såfremt medlemsstaten for de varer, der skal underkastes fysisk kontrol, anvender et udvælgelsessystem, der er baseret på risikoanalyse; under overholdelse af minimumssatsen på 2 %; det er berettiget at reducere kontrolsatsen for varer uden for bilag II;

udvælgelseskriterierne skal fastlægges efter proceduren i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 386/90;

det er nødvendigt at indføre disse kriterier inden den 1. januar 1995, da det i den nye udformning af artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 386/90 er fastsat, at risikoanalysen anvendes fra nævnte dato;

i Kommissionens strategiske program for bekæmpelse af svig er der lagt vægt på øget anvendelse af risikoanalyse især på grundlag af udnyttelse af databaser; i programmet lægges der endvidere vægt på samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne, idet myndighederne skal sørge for, at risikoanalysen foretages med stor diskretion;

disse foranstaltninger er nødvendige og hensigtsmæssige, og de bør anvendes ensartet;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formålet med risikoanalysen er at målrette den fysiske kontrol mod de varer, fysiske og juridiske personer samt sektorer, der frembyder den største risiko. Analysen identificerer risiciene og bestemmer risikoniveauet, så de varer, der skal kontrolleres fysisk, kan udvælges.

Når medlemsstaterne anvender risikoanalyse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 386/90, kan de bl.a. anvende følgende kriterier ved udvælgelsen af udførselsangivelserne for de varer, der skal kontrolleres fysisk:

1) for varen:

   — oprindelsen

   — kvaliteten

([1]) EFT nr. L 42 af 16. 2. 1990, s. 6.
([2]) EFT nr. L 24 af 29. 1. 1994, s. 2.

▼B

— kendetegnene i forbindelse med varebeskrivelsen i restitutionsnomenklaturen

— værdien

— varens toldsituation

— risikoen for tariferingsforskydning

— restitutionssatsens afhængighed af varernes tekniske specificitet og præsentation (indhold af fedt, vand, kød, aske, emballering osv.)

— produkt, der nu også giver ret til restitution

— mængden

— tidligere analyseprøver

— bindende tariferingsoplysninger

2) for handelen:

— samhandelens hyppighed

— fremkomst af anormal handel og/eller af en ny handel

— svigagtige handelstransaktioner

3) for restitutionsnomenklaturen:

— restitutionssatsen

— de nomenklaturer, som der oftes anmodes om eksportrestitutioner for

— risiko for forskydning af restitutionssatser i forbindelse med varernes tekniske specificitet og præsentation (indhold af fedt, vand, kød, aske, emballering osv.)

4) for eksportøren:

— omdømme og pålidelighed

— finansiel situation

— ny eksportør

— eksportforretninger, hvis økonomisk berettigelse ikke på forhånd kan forklares

— eksportørens tidligere tvistemål, især i forbindelse med svig

5) for uregelmæssigheder:

— påviste eller formodede uregelmæssigheder i bestemte varesektorer

6) for de anvendte toldordninger:

— normal procedure for udførselsangivelse

— forenklet procedure for udførselsangivelse

— antagelse af udførselsangivelse eller anvendelse af artikel 790 og 791 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ([1])

7) for de nærmere forhold ved ydelsen af eksportrestitution

▼M2

_____

▼B

— direkte eksport

— proviantering.

([1]) EFT nr. L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

▼B

Artikel 2

Ved anvendelsen af kriterierne i artikel 1 sørger myndighederne for at overholde tavshedspligten og holde personlige oplysninger, som de råder over eller får kendskab til, i hvilken form det end måtte være, fortrolige. De sørger bl.a. for, at disse oplysninger nyder den beskyttelse, som deres respektive nationale lovgivninger og de analoge bestemmelser i EF-retten yder tilsvarende oplysninger.

Disse oplysninger må desuden ikke anvendes til andre formål end dem, der er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne og Kommissionen vurderer i fællesskab disse kriteriers pålidelighed og relevans på grundlag af den indhøstede erfaring for eventuelt at tilpasse udvælgelsessystemet og -parametrene med henblik på at styrke den fysiske kontrols effektivitet og målrettethed.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:

— de trufne foranstaltninger, bl.a. hvilke nationale instrukser, der er meddelt de nationale myndigheder med henblik på anvendelse af et udvælgelsessystem baseret på risikoanalyse under hensyntagen til de i stk. 1 omhandlede kriterier

— de særlige tilfælde, der kan interessere de øvrige medlemsstater.

3. Medlemsstaterne sørger for, at et centralt organ koordinerer oplysningerne om risikoanalyse.

▼M1

———————

▼B

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1995 for udførselsangivelser, der antages fra nævnte dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.